

JOULUILTA

**Sumunen ilma vuorilla väikkyy,
raskaasti pilvet käy,
hengittää kostee, suojanen tuuli
himmeäs männistös,
toki riemu lemmekäs
himmeydes hymyilee
kuin hääjuhla synkeäs yössä:
tullut on jouluilta.**

**Huoneesta loistaa valkeus hauska
vastahan kulkijan,
hedelmii vuoden ahkerast työstä
tornina seisoo vi
pöytävaatteel valkeal
vierahille tarjona,
ja laattial kiiltävät oljet
leimues iltapystyn.**

**Pöydässä istuu asujat kaikki
huoneessa loistavas,
kellenkään määrää eteen ei panna
lahjoista taivahan;
kaikki yhtä ansainneet,
kaikki tässä vierahat;
ja koska he pöydästä käyvät,
pauhaavat jouluvirret.**

**Veisaavi nuori, veisaavi vanha,
kuulteele hartaast laps;
Sionin juhlasta veisunsa kaikuu,
ihmeestä suurimmast,
sankarista seimessä Bethlehemin kaupungis
ja silmissä kyönele loistaa
kuultelevalle lapsel.**

**Heikenee vihdoin valkean loiste,
virsi myös vaikenee,
äänettä kauvan istuvat kaikki
vakaasti mieltien
tulisian hohtaes,
punahiilen himmetes;
ja lepohon käyvät he viimein
vuoteelle olkiselle.**

**Korkea juhla, ihana ilta
oljilla kultasil,
valossa valkeen, ilosen liekin
sumusen yösen kohdus!
Ken sua taitaa unohtaa?
Ken sun virttes kaikunaa?
Ken lapsukaist äitinsä helmas
vajassa Bethlehemin?**

Aleksis Kivi (1834 – 1872)